

Nr 68.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 6 mars 1899 om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut; given Stockholms slott den 4 februari 1927.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 6 mars 1899 om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut.

GUSTAF.

N. Gärde.

F ö r s l a g

till

L a g

om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 6 mars 1899 (nr 12 s. 9) om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut.

Härigenom förordnas, att till 3 § i lagen den 6 mars 1899 om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut, sådant detta lagrum lyder enligt lagen den 23 april 1909 (nr 21 s. 2), skall fogas ett andra stycke av följande lydelse:

Skall enligt avtal med den främmande staten såsom rättegångskostnad anses kostnad för översättning och bestyrkande, som i 2 § tredje stycket avses, och har Konungen förordnat om tillämpning av avtalet, tillägge överexekutor sökanden, där han det begär, ersättning för sådan kostnad. Om verkställighet av vad överexekutor sålunda förordnat gälle vad i första stycket är stadgat om verkställighet av den utländska domstolens beslut.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 21 januari 1927.*

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden
RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN,
ALMKVIST, LYBERG.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anför tillförordnade chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde:

»Den i Haag den 14 juli 1905 avslutade, av Sverige biträdde konventionen angående vissa till civilprocessen hörande ämnen av internationell natur (Svensk förfatningssamling 1909 nr 30) artikel 17, föreskriver, att, därest undersåte i en av de fördragsslutande staterna med hemvist i någon av dem är kärke eller mellankommande part vid domstol i en annan av dessa stater, han icke må på grund av sin egenskap av utlänning eller i följd av saknaden av hemvist eller uppehållsort inom landet förpliktas att ställa borgen eller annan säkerhet.

Denna bestämmelse kompletteras genom den i konventionens artikel 18 stadgade skyldigheten för fördragsslutande stat att låta kostnadsfritt förklara verkställbart ett i annan fördragsslutande stat meddelat beslut, varigenom förpliktelse att gälda rättegångskostnad blivit ålagd kärke eller mellankommande part, som på grund av konventionens stadgande eller i följd av lagen i den stat, där rättegången varit anhängig, är fritagen från att ställa borgen eller annan säkerhet.

Sist anförda konventionsbestämmelse är tydligen ett uttryck för tanken, att konventionens stadgande om befrielse från skyldighet att ställa borgen för kostnad och skada, som kan tillskyndas inländsk svarandepart, måste förutsätta, att denna part, om rättegången visar sig obefogad, skall äga samma möjlighet att erhålla full ersättning för dylik kostnad och skada som om det beslut, varigenom parten tillerkänts sådan ersättning, kunnat bringas till verkställighet i processlandet.

Denna förutsättning kan emellertid icke anses fullt förverkligad genom konventionens stadgande i ämnet, så länge den endast medgiver, att ersättning skall kunna erhållas för kostnader, som uppkommit under själva rättegången, under det att ersättning däremot icke är vederbörande tillförsäkrad för de sär-

skilda kostnader, som åtgärderna för utverkande av beslutets verkställande i ett främmande land måste medföra.

Dessa kostnader torde visserligen i någon mån minskas genom det förfarande, som fastställts i den nu gällande konventionen, vilken i olikhet med den tidigare i samma ämne avslutade konventionen av den 14 november 1896 (Svensk författningssamling 1899 nr 34) förutsätter, att själva stadfästelsen av beslutet om förpliktelse att gälda rättegångskostnad skall kunna meddelas efter framställning på diplomatisk väg.

De åtgärder, som äro erforderliga för erhållande av verkställighet å beslutet, föranleda emellertid allt fortfarande avsevärda kostnader, vilka komma att stanna på den, som söker dylik verkställighet.

Det föreligger sålunda icke någon möjlighet att erhålla ersättning för de översättnings- och legalisationskostnader, vilka enligt konventionen (art. 19) äro erforderliga för att stadfästelse skall kunna erhållas å beslutet om rättegångskostnads gäldande. Dessa kostnader uppgå i regel till icke oväsentliga belopp i förhållande till den genom beslutet fastställda ersättningen.

Vid femte konferensen för internationell privaträtt, som sammanträdde i Haag under hösten 1925 och vars förhandlingsprogram bl. a. upptog frågan om revision av 1905 års civilprocesskonvention, framställdes från svensk sida förslag om införande av en tilläggsbestämmelse till konventionens stadganden om verkställighet av beslut innefattande förpliktelse att gälda rättegångskostnad. Enligt denna bestämmelse skulle jämväl sådan översättnings- och legalisationskostnad, som nu nämnts, kunna uttagas hos den part, som förpliktats att gälda rättegångskostnad. I anledning av detta förslag antog konferensen en i översättning så lydande tilläggsbestämmelse till konventionens artikel 19, vilken innehåller bestämmelser om de formella villkoren för meddelande av stadfästelse å utländsk domstols beslut om förpliktelse att gälda rättegångskostnad:

'Den myndighet, som är behörig att besluta i anledning av framställd begäran om erhållande av verkställighet, skall, för så vitt parten så begär, samtidigt fastställa det belopp, till vilket kostnaderna för översättning och bestyrkande, som avses i 2 stycket 3:o punkten¹ prövas uppgå. Dessa kostnader skola anses såsom rättegångskostnad.'

Sedan nederländska regeringen på grundval av de vid konferensen antagna ändringsförslagen låtit utarbета ett förslag till konvention angående ändringar i 1905 års civilprocesskonvention, upptagande bl. a. nu återgivna bestämmelse, har Kungl. Maj:t genom beslut den 26 november 1926 befullmäktigat

¹ Åberopade bestämmelse i konventionen har i översättning följande lydelse: »Myndighet, som är behörig att besluta i anledning av framställd begäran om erhållande av verkställighet skall inskränka sig att undersöka:

3:o) om den del av domen, som innefattar själva åliggandet, är avfattad antingen på det språk, som brukas av den myndighet, hos vilken verkställighet sökes, eller på ett mellan vederbörande stater överenskommet språk eller ock är åtföljd av en översättning till ett av dessa språk, vilken, så vitt ej annorlunda avtalats, blivit till riktigheten bestyrkt av diplomatisk eller konsulär tjänsteman i den stat, varifrån framställningen skett, eller av edsvuren översättare tillhörande den stat, där verkställigheten sökes.»

ministern i Haag att för Sveriges del underteckna en konvention i överensstämmelse med detta förslag.

Förutsättningen för att ifrågavarande konvention skall kunna för Sveriges del ratificeras är emellertid tydligen att i den med anledning av Sveriges biträdande av 1896 års civilprocesskonvention utfärdade lagen den 6 mars 1899 om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut införes uttryckligt stadgande därom, att Kungl. Maj:t efter avtal med främmande stat må förordna, att ersättning för kostnad för översättning och bestyrkande av det slag, som genom den föreslagna konventionsändringen avses, på begäran av sökanden skall tilläggas denne, när fråga är om verkställighet av beslut meddelat av domstol i den främmande staten. Beslut, att dylik ersättning skall utgå, bör tydligen meddelas av överexekutor i samband med förordnande om verkställighet av den utländska domstolens beslut. En bestämmelse av ifrågavarande innehåll lär därför böra anslutas till de i lagens 3 § givna bestämmelserna angående meddelande av dylikt förordnande och sålunda lämpligen införas i detta lagrum såsom ett nytt stycke.

Överexekutors förordnande om dylik ersättning bör gå i verkställighet i samma ordning som den utländska domstolens beslut.

I enlighet med nu angivna grunder har jag låtit inom justitiedepartementet upprätta förslag till *lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 6 mars 1899 (nr 12 s. 9) om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut.*»

Föredraganden uppläser härefter berörda lagförslag, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, samt hemställer, att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det ändamål, som i § 87 regeringsformen omförmäles, inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

*Bilaga.***Förslag**

till

Lag

om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 6 mars 1899 (nr 12 s. 9) om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut.

Häri genom förordnas, att till 3 § i lagen den 6 mars 1899 om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut, sådant detta lagrum lyder enligt lagen den 23 april 1909 (nr 21 s. 2), skall fogas ett andra stycke av följande lydelse:

Skall enligt avtal med den stat, vari beslutet meddelats, såsom rättegångskostnad anses kostnad för översättning och intyg, som i 2 § tredje stycket avses, och har Konungen förordnat om tillämpning av avtalet, tillägge överexekutor sökanden, där han det begär, ersättning för sådan kostnad. Om verkställighet av vad överexekutor sålunda förordnat gälle vad i första stycket är stadgat om verkställighet av den utländska domstolens beslut.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 1 februari 1927.

N ä r v a r a n d e:

justitierådet VON SETH,
justitierådet WEDBERG,
regeringsrådet PLANTING-GYLLENBÅGA,
justitierådet ALEXANDERSON.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 21 januari 1927, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets yttrande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas över upprättat förslag till *lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 6 mars 1899 (nr 12 s. 9) om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av legationsrådet Folke Malmar.

Lagrådet yttrade:

Förslaget lämnas utan annan erinran, än att då meningen är och bör vara, att den nya bestämmelsen skall gälla kostnad ej blott för översättning och intyg utan även för annat sådant bestyrkande, som avses i lagens 2 § tredje stycket, ordet »intyg» bör utbytas mot »bestyrkande».

Ur protokollet:
Oskar Adelson.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 februari 1927.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler tillförordnade chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde, lagrådets den 1 februari 1927 avgivna utlåtande över det den 21 januari 1927 till lagrådet remitterade förslaget till *lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 6 mars 1899 (nr 12 s. 9) om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut.*

Efter redogörelse för utlåtandet hemställer föredraganden, att förslaget, sedan däri vidtagits den ändring, varom lagrådet hemställt, jämte en redaktionell jämkning, måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet;
H. Stefenson.